

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10C/339/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215209279
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Hudecová PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4215209279.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno pred sudkyňou JUDr. Dominikou Hudecovou, PhD. v právnej veci žalobcu: ALEKTUM, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 44721587, v konaní zastúpený Hudec s.r.o., so sídlom Lazaretská 23, Bratislava, IČO: 36855260, proti žalovanej: U. Š., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Kolárovo, o zaplatenie 4.388,71 Eur istiny s príslušenstvom,

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.653,99 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.653,99 € od 19.4.2012 do zaplatenie, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu v časti o zaplatenie 641,72 €, 8 % úrok z omeškania ročne z 216,-€ od 30.05.2012 do 31.1.2013 čo činí 11,65 €, 8 % úrok z omeškania ročne z 108,-€ od 30.05.2012 do 26.2.2013 čo činí 6,44 €, 8 % úrok z omeškania ročne z 108,-€ od 30.05.2012 do 22.3.2013 čo činí 7,01 €, 8 % úrok z omeškania ročne z 96,-€ od 30.05.2012 do 24.5.2013 čo činí 7,55 €, 8 % úrok z omeškania ročne z istiny 4.295,71 € od 30.05.2012 do zaplatenia z a m i e t a.

Súd žalobu v časti o zaplatenie 93,-€ z a s t a v u j e.

Žalobca m á právo na náhradu trov konania v rozsahu 66 % trov celého konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou došlou súdu 14.5.2015 domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie 4.388,71 Eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 8% zo sumy 148,-Eur od 30.5.2012 do 31.1.2013, zo sumy 108,-Eur od 30.5.2012 do 26.2.2013, zo sumy 108,-Eur od 30.5.2012 do 22.3.2013, zo sumy 71,-Eur od 30.5.2012 do 24.5.2013, zo sumy 4.388,71 Eur od 30.5.2012 do zaplatenia a trov konania ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku vo výške 264,50 Eur a z trov právneho zastúpenia 406,56 Eur. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca OTP Banka Slovensko a.s. uzatvoril so žalovanou podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka Zmluvu o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. 0311 3021 11 RSU, na základe jej bol poskytnutý úver vo výške 4.571,-Eur. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť v 84 mesačných splátkach po 93,15 Eur do 18.3.2018. Svoj zmluvný záväzok riadne a včas neplnila. Postupca po márných upomienkach a urgenciách preto pristúpil k vyhláseniu úveru za predčasne splatný a žiadal vrátenie celej nesplatennej časti úveru spolu s príslušenstvom. Písomné vyhlásenie úveru za predčasne splatné bolo žalovanej doručené dňa 20.5.2012 fikciou doručenia v zmysle článku X. bod 3 Zmluvy. Vzniknutý záväzok mala uhradiť v 10 dňovej lehote. Pretože úver nesplátila, uplatňuje si voči nej aj úrok z omeškania vo výške 8% ročne. Túto pohľadávku voči žalovanej nadobudol Zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenej s veriteľom dňa 17.1.2013.

2. Súd podľa § 180 CSP konal v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil písomne, taktiež v neprítomnosti žalovanej, ktorej konanie a termín pojednávania bolo oznámené zverejnením na úradnej tabuli a webovej stránke súdu. Písomné vyjadrenie k žalobe nepodala.

3. Súd žalobu rozsudkom sp.zn. 10C/339/2015-83 zo dňa 5.4.2017 zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Súd vo svojom rozsudku uviedol, že podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ, teda osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľ ako osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Charakteristickým znakom spotrebiteľskej zmluvy je, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah a text zmluvy zmluvné podmienky dohodnúť individuálne. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, preto na posúdenie tohto právneho vzťahu aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch a Zákona o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. Zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je svojou povahou zmluvou spotrebiteľskou, preto súd plniac si svoju povinnosť podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. predovšetkým skúmal, či pohľadávka žalobcu bola na súde uplatnená včas. Nakoľko účastníkom tohto právneho vzťahu je spotrebiteľ, na premlčanie aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý v § 101 upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby, ktorá platí vo všetkých prípadoch, keď zákon pre jednotlivé práva neráta s osobitnou (kratšou alebo dlhšou) premlčacou dobou. Všeobecná premlčacia doba je ustanovená v dĺžke troch rokov. Vzhľadom na kogentný charakter ustanovení § - ov 101-110 zákonnú premlčaciu dobu nemožno jednostranne, ale ani dohodou účastníkov občianskoprávneho vzťahu predĺžiť alebo skrátiť. Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu na súde. Nie je rozhodujúce z akého dôvodu (či z objektívneho alebo subjektívneho) tak oprávnený subjekt neurobil. Všeobecná trojročná premlčacia doba platí nie len pre pohľadávku veriteľa voči dlžníkovi, ale aj pre právo na úroky alebo pre právo na jednotlivé opakujúce sa plnenia. Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnou vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou. Použitie tejto námietky má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Na premlčanie v spotrebiteľských sporoch je súd povinný prihliadať podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z z úradnej povinnosti. Úver bol veriteľom vyhlásený za predčasne splatný ku dňu 19.4.2012. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 20.4.2012 začala plynúť trojročná lehota pre uplatnenie predmetného nároku na súde. Žalobca síce založil do spisu Dohodu o splátkovom kalendári zo dňa 30.9.2014, ktorú mal uzavrieť so žalovanou na základe jej žiadosti, avšak táto Dohoda stranami sporu podpísaná nie je, preto na ňu súd neprihliadol. Žaloba bola súdu doručená dňa 14.5.2015, preto súd konštatoval, že k uplatneniu nároku žalobcu došlo po uplynutí trojročnej premlčacej doby a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že záver súdu prvej inštancie, pre ktorý žalobu zamietol, považuje za nesprávny v dôsledku nesprávneho skutkového zistenia, ako aj nesprávneho právneho posúdenia, domáhajúc sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobcovi nárok v celom rozsahu prizná a prizná mu zároveň plnú náhradu trov odvolacieho aj prvoinštančného konania. Žalobca sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, v ktorom prijal záver, že k vyhláseniu úveru za predčasne splatný došlo dňa 19. 04. 2012 a že žaloba doručená súdu dňa 14. 05. 2015 bola podaná po lehote, že pohľadávka žalobcu je premlčaná a preto je potrebné žalobu zamietnuť. Odvolateľ s poukazom na citované znenia čl. VIII bod. 2 písm. e), bod 5, čl. X bod 3 Zmluvy o rýchlom pripoistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo namietal, že podľa textu listu zo dňa 19. 04. 2012 s názvom vyhlásenie úveru za predčasne splatné vyplýva, že účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva 10. deň odo dňa doručenia tohto listu. Z doručenia listu vyplýva, že list bol uložený na pošte dňa 02. 05. 2012, zásielka nebola vyzdvihnutá v odbernej lehote, teda bola zásielka doručovaná žalovanej s uplatnením fikcie doručenia dňa 20. 05. 2012. Uviedol, že podľa vyššie uvedených zmluvných ustanovení, ako aj z textu listu zo dňa 19. 04. 2012, ako aj z podstaty právneho úkonu vyplýva, že účinky vyhlásenia úveru za predčasne splatný nenastávajú dňom vypracovania listu „vyhlásenie úveru za predčasne splatný“, ale až uplynutím 10 dní odo dňa jeho

doručenia, t. j. až dňa 31. 05. 2012 - uplynutím 10 dní od (fikcie) doručenia listu žalovanej. Prvýkrát mohol právny predchodca žalobcu vymáhať svoj nárok až dňa 31. 05. 2012, t. j. deň nasledujúci po splatnosti dlhu (30. 05. 2012), keďže premlčacia doba začala plynúť najskôr dňom 31. 05. 2012 a bola by uplynula až dňa 31. 05.2015, žaloba bola podaná včas a podaním žaloby bolo plynutie premlčacej doby zastavené.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok uznesením sp. zn. 9Co/295/2017-100 zo dňa 28.9.2018 zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že súd prvej inštancie pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzal z ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase rozhodovania, avšak odvolací súd musí v rámci svojej rozhodovacej činnosti prihliadať aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 05. februára 2018, sp. zn. PL. ÚS 11/2016, ktorý bol vyhlásený v Zbierke zákonov SR dňa 27. 09. 2018 a ktorým vyslovil, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Hoci ústava a zákon o ústavnom súde nemajú výslovné ustanovenia o hmotnoprávných účinkoch nálezu o nesúlade vydaného pred právoplatným skončením konania, treba dôjsť k jednoznačnému záveru, že v týchto veciach nastávajú hmotnoprávne účinky pre všetkých účastníkov konania ex tunc. Ak sa totiž tieto účinky prejavujú ex tunc vo veciach judikovaných právoplatne pred uverejnením nálezu, potom a fortiori to musí tak byť vo veciach neskončených právoplatne v momente uverejnenia nálezu o nesúlade. Opačný výklad je priamym popretím princípu zachovávanía ústavnosti a zároveň nepripustným absolutizovaním princípu právnej istoty (nálež Ústavného súdu SR z 20. decembra 2006 sp. zn. I. ÚS 316/06-37). Dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov do súladu s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť. Vo vzťahu k vyššie uvedenému nálezu Ústavného súdu SR je zrejmé, že aplikáciou ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa bolo znemožnené strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď súd prvej inštancie prihliadal na premlčanie ex offo, bez námietky premlčania. Podľa názoru odvolacieho súdu, hoci súd prvej inštancie správne stanovil začiatok plynutia premlčacej lehoty, prihliadal na premlčanie nároku žalobcu bez námietky žalovanej, odvolací súd zastával názor, že v súčasnosti nie je možné na aplikáciu ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa prihliadať.

6. Súd vo veci vytýčil pojednávanie dňa 10.8.2020 na ktoré sa dostavil sa nedostavili právny zástupca žalobcu, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil dňa 10.8.2020 a súhlasil, aby sa vo veci pojednávalo a rozhodlo v jeho neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil bez ospravedlnenia, pričom doručenie predvolania mal vykázané dňa 9.7.2020 - fikciou doručenia. Súd pojednával v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

7. Súd vo veci, po oboznámení sa s obsahom listín tvoriacich súdny spis a to najmä: zmluva o spotrebiteľskom úvere č.l. 5, VOP č.l. 9, oznámenie o predčasnej splatnosti úveru č.l. 11, doručka č.l. 12, oznámenie o postúpení pohľadávky č.l. 13, zmluva o postúpení pohľadávky č.l. 14, vyjadrenie PZ žalobcu č.l. 22, okamžitý výpis z účtu č.l. 25, prehľad vykonaných splátok č.l. 26, výzva na zaplatenie č.l. 27,29,30, 31-33,37, doručka č.l. 28, dohoda o splátkovom kalendári č.l. 33,vyjadrenie PZ žalobcu č.l. 41,51-53,63-65, výpis z účtu č.l. 43-44, odvolanie č.l. 90, uznesenie KS v Nitre sp.zn.: 9Co/295/2017 - 100, ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

8. Právny predchodca žalobcu OTP Banka Slovensko a.s. uzatvoril so žalovaným dňa 18.3.2011 podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka Zmluvu o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. 0311 3021 11 RSU, na základe mu bol poskytnutý úver vo výške 4.571,-Eur. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 84 mesačných splátkach po 93,15 Eur do 18.3.2018. Svoj zmluvný záväzok riadne a včas neplnil. Spolu z celého poskytnutého úveru uhradil žalovaný iba sumu 917,01Eur. Postupca po márných upomienkach a urgenciách preto pristúpil k vyhláseniu úveru za predčasne splatný dňom uplynutia lehoty 10dní od prevzatia výzvy na zaplatenie a žiadal vrátenie celej nesplatennej časti úveru

spolu s príslušenstvom. Písomné vyhlásenie úveru za predčasne splatné bolo žalovanému doručené dňa 20.5.2012 fikciou doručenia v zmysle článku X. bod 3 Zmluvy. Vzniknutý záväzok mal uhradiť v 10 dňovej lehote, ale nakoľko sa tak nestalo, úver sa stal splatným uplynutím 10dňovej lehoty teda, ku dňu 30.5.2012. Žalobca pohľadávku voči žalovanej nadobudol Zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenej s veriteľom dňa 17.1.2013.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

11. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

12. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie
a. spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
b. veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že predchodca žalobcu OTP Banka Slovensko a.s. uzatvoril so žalovaným dňa 18.3.2011 podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka Zmluvu o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. 0311 3021 11 RSU, na základe mu bol poskytnutý úver vo výške 4.571,-Eur. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 84 mesačných splátkach po 93,15 Eur do 18.3.2018. Podľa jednotlivých údajov v zmluve - a to predovšetkým výšky spotrebiteľského úveru, doby splácania - počtu splátok úveru, doby úveru, ďalších nákladov spotrebiteľského úveru, skutočná výška RPMN pre tento spotrebiteľský úver bola 18% a nie 21,74 % ako to bolo uvádzané v zmluve. Celková čiastka, ktorú mali spotrebiteľia uhradiť bola na základe týchto údajov vo výške 7.824,60Eur a nie vo výške 8.409,89 Eur ako je uvedené v zmluve. Svoj zmluvný záväzok riadne a včas neplnil. Podľa tvrdení žalobcu v žalobe žalovaný uhradil z poskytnutého úveru sumu 528,-Eur, avšak z listinných dôkazov predložených súdu spolu z celého poskytnutého úveru uhradil žalovaný na základe žalobcom predloženého výpisu z úverového účtu (založený na č.l. 25) sumu 917,01Eur. Postupca po márných upomienkach a urgenciách preto pristúpil k vyhláseniu úveru za predčasne splatný dňom uplynutia lehoty 10dní od prevzatia výzvy na zaplatenie a žiadal vrátenie celej nesplatennej časti úveru spolu s príslušenstvom. Písomné vyhlásenie úveru za predčasne splatné bolo žalovanému doručené dňa 20.5.2012 fikciou doručenia v zmysle článku X. bod 3 Zmluvy. Vzniknutý záväzok mal uhradiť v 10 dňovej lehote, ale nakoľko sa tak nestalo, úver sa stal splatným uplynutím 10dňovej lehoty teda, ku dňu 30.5.2012. Žalobca pohľadávku voči žalovanej nadobudol Zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenej s veriteľom dňa 17.1.2013. V zmysle §100- §103 Občianskeho zákonníka v danom prípade začala plynúť premlčacia lehota na uplatnenie pohľadávky dňom zročnosti pohľadávky, pre ktorú veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, teda dňom 25.2.2011 a uplynula dňom 25.2.2014. Spotrebiteľským úverom je každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy veriteľom spotrebiteľovi, a to za odplatu bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v tomto zákone. Musí ísť o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré musí spotrebiteľ po uplynutí dohodnutej doby vrátiť. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy v danom prípade je potrebné zmluvu o pôžičke považovať aj za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, nakoľko jej účastníci definične spĺňajú charakteristiku dodávateľa a spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Úver poskytnutý žalovanému túto charakteristiku spĺňa. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a žalovaný nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a jedná sa o absolútny obchodnoprávny vzťah, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, pretože zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a formulárový obsah zmluvy pripravenej pre veľký počet spotrebiteľov nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Vzhľadom na uvedené súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je lex specialis vo vzťahu k Obchodnému zákonníku, ako aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Súd preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. ohľadom zákonných náležitostí zmluvy zistil, že preskúmaná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonné náležitosti a ide o platný právny úkon.

24. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania, predložených listinných dôkazov a vyjadrenia žalovaných na pojednávaní, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu, ktorý je pre súd prvej inštancie záväzný ako aj vzhľadom na uvedené, súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere je platná, spĺňa zákonné požiadavky v zmysle § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Súd dospel k záveru, že zmluva obsahuje nesprávne uvedený údaj o výške RPMN pre predmetný úver ako aj nesprávne uvedenú celkovú sumu, ktorú mal spotrebiteľ uhradiť, následkom čoho sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmysle §100 až §103 Občianskeho zákonníka premlčacia lehota na uplatnenie pohľadávky žalobcom začala plynúť dňom zročnosti pohľadávky, pre ktorú veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, teda dňom 25.2.2011 a uplynula dňom 25.2.2014. Žaloba bola na súde podaná dňa 14.5.2015. Vzhľadom na to, že zo strany žalovaného nebola vznesená námietka premlčania žalovanej pohľadávky, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu, súd na uplynutie premlčacej lehoty neprihliadol a priznal žalobcovi zaplataenie sumy sumu vo výške 3.653,99 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.653,99 € od 19.4.2012 do zaplataenia, ktorá tvorí rozdiel medzi dohodnutou celkovou úveru v sume 4.571,-Eur a sumy uhradenej žalovaným vo výške 917,-Eur. Súdom priznaný úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Súd žalobu v časti o zaplataenie 641,72 €, 8 % úrok z omeškania ročne z 216,-€ od 30.05.2012 do 31.1.2013 čo činí 11,65 €, 8 % úrok z omeškania ročne z 108,-€ od 30.05.2012 do 26.2.2013 čo činí 6,44 €, 8 % úrok z omeškania ročne z 108,-€ od 30.05.2012 do 22.3.2013 čo činí 7,01 €, 8 % úrok z omeškania ročne z 96,-€ od 30.05.2012 do 24.5.2013 čo činí 7,55 €, 8 % úrok z omeškania ročne z istiny 4.295,71 € od 30.05.2012 do zaplataenia zamietol, vzhľadom na to, že úver vyhodnotil ako bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. V časti o zaplataenie sumy 93,- Eur súd konanie vzhľadom na čiastočné späťvzatie žalobcu zastavil.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní úspešnejšou stranou sporu a priznal mu nárok na náhradu trov v časti 66% trov konania, vzhľadom na pomer úspechu žalovanej sumy k sume na ktorú súd zaviazal spotrebiteľa k úhrade. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník tohto súdu v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

26. Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a. neboli splnené procesné podmienky,
- b. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c. rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.